

KIMAXOLVA

Nyáraló a Kisalföldön

HA LÉTEZNE AZ ÉPÍTÉSZEK SZÁMÁRA RENDELT MINDENHATÓ GYÓGYÍTÓ ERŐ, AMI VALAMINŐ FURCSA OKBÓL ÚGY TARTANÁ KARBAN AZ ALKOTÓ LELKET, HOGY A RECEPTEKRE TERVEZŐI FELADATOKAT ÍR FEL, AKKOR EGY KICSI, VÍZPARTI HÁZ MINDENKINEK JÁRNA LÉLEKSIMÍTÓ GYÓGYSZERÜL.

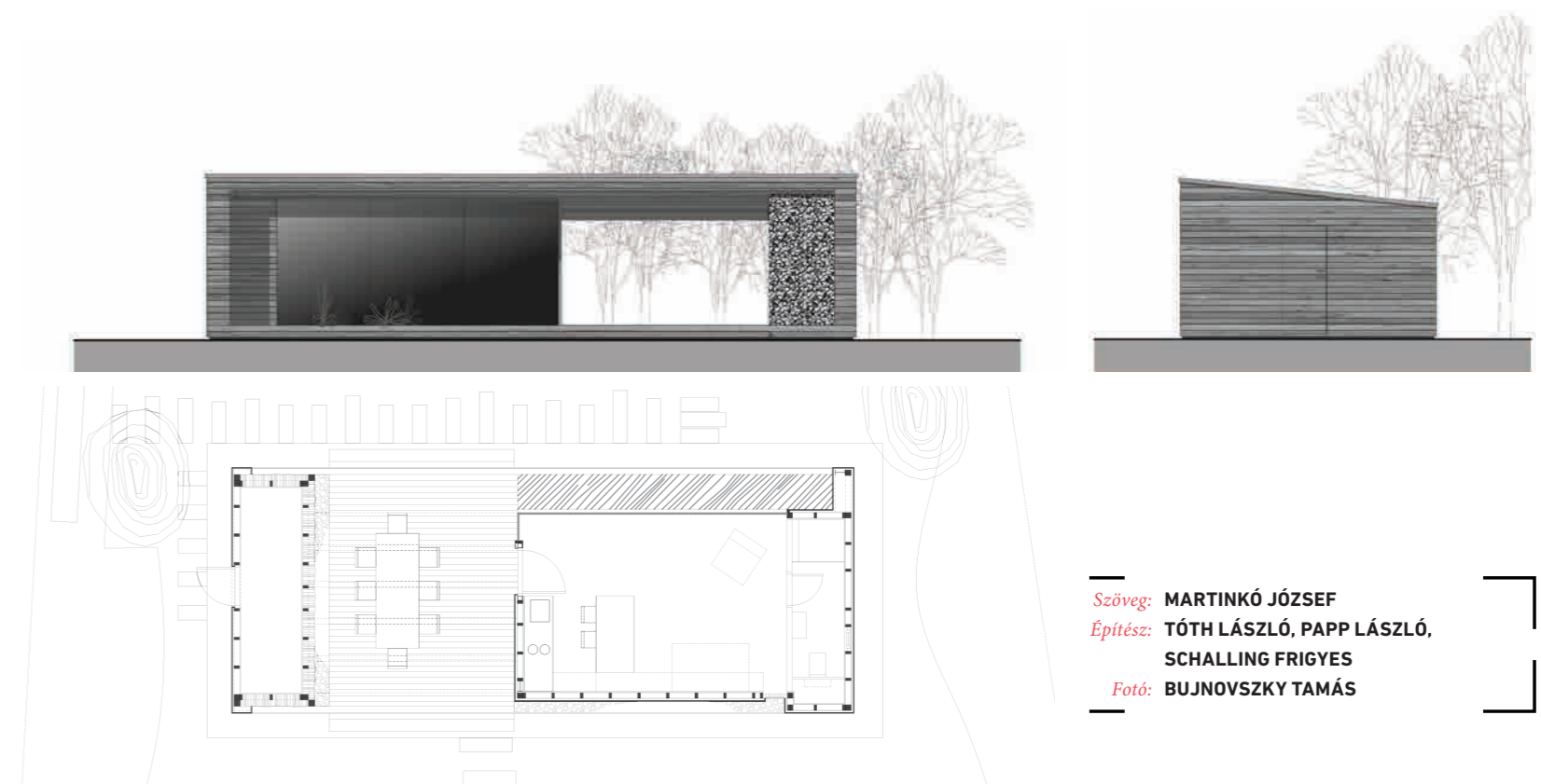
Az elmúlt években a nemzetközi építészeti folyóiratok, magazinok oldalain szép számmal láthattunk példákat parányi, ám tervezői szempontból elképesztően magas minőségben kidolgozott házakból. Ráadásul a *micro-house*-, a *DIY*-, vagy mobilház-projektek csak tovább színesítették az összképet. „Kicsit” tervezni és építeni sok tekintetben jutalomjátéknak tűnik, amiben minden részletre kellő mennyiségű figyelem fordítható. Másfelől a kicsiben minden szem előtt van, vagyis mindennek a helyére kell kerülnie, mert szinte egyetlen elhibázott megoldás üvöltő sebet üt a koncepción.

Kavicssáv öleli körbe a házat, ami egyfajta lebegő látványt eredményez

Ad notam „Beteg lelkeknek való füves kertecske” - Balassi Bálint

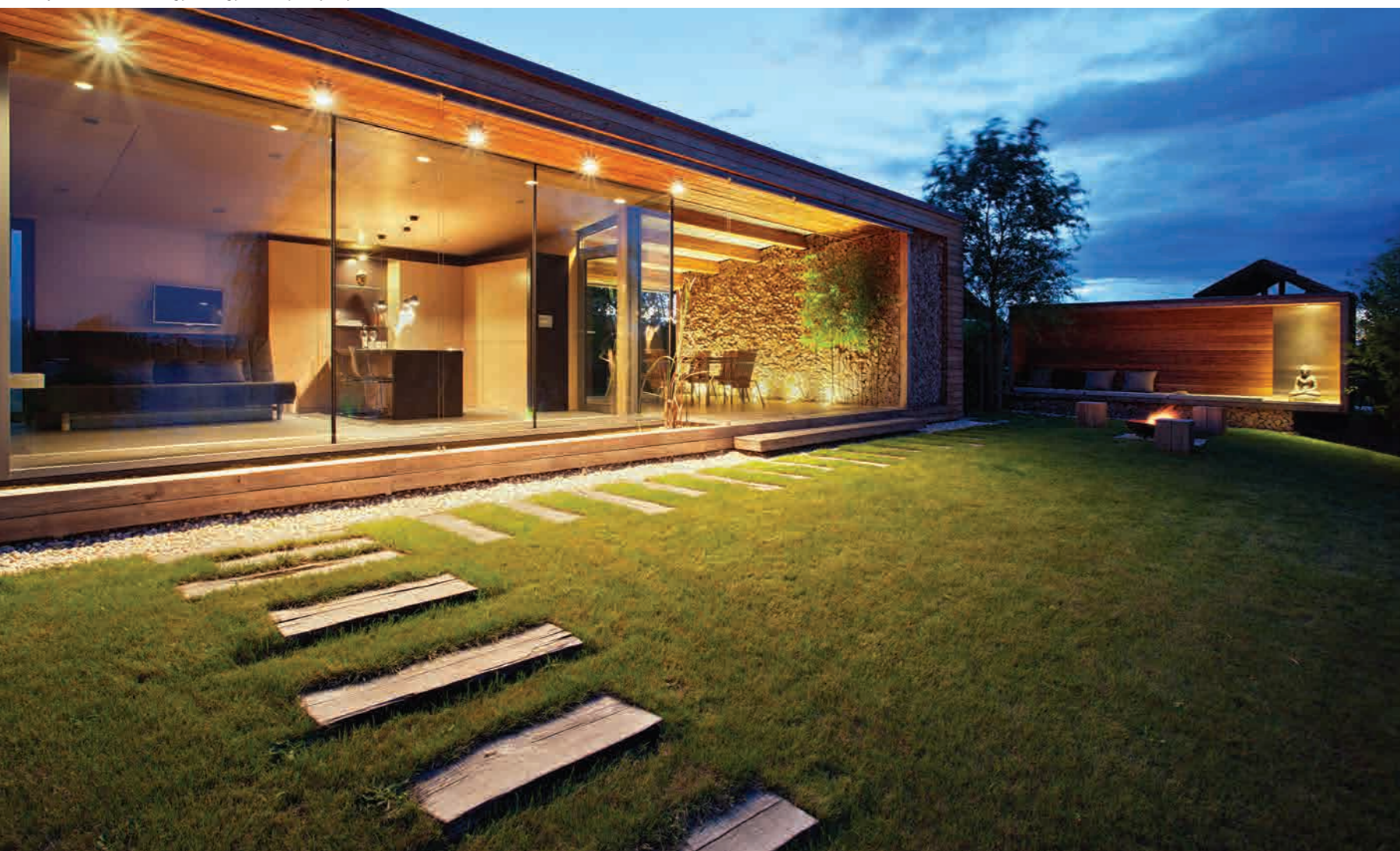
Szöveg: MARTINKÓ JÓZSEF
Építész: TÓTH LÁSZLÓ, PAPP LÁSZLÓ,
SCHALLING FRIGYES
Fotó: BUJNOVSZKY TAMÁS

Vízükörre tájolva
Kapuvár közelében, egy felhagyott bányató partján álló ház

Minden csomópont a helyére került

Látszóbeton és fa

Mióta egy debreceni design konferencián, majd Tillmann J. Attila és Germán Kinga meghívására a Moholy-egyetem TÉRTÁG projektjében előadhattam a *Minimum - Vágyak és féltések, avagy létezik-e ideális méretű tér...?* című fejtegetésemet, ami a kicsi tér utáni vágyról, a tériszony és klausztrofóbia építészeti vonatkozásairól, a tér luxusról, Diogenész hordójáról, a börtönről és Paul Virilio bunker-hasonlatáról, egyszóval a „small is beautiful” (E.F. Schumacher) dialektikájáról szólt, minden felkelti a figyelmemet, ami az építészetben kicsi.

Az idei nyári szezon kétségtelenül legemlékezetesebb fotózásán nem volt rajtam cipő és már délelőtt tizenegykor kinyílt egy sör. Kapuvár közelében, egy felhagyott bányató partján kiépülő nyaralóövezetben a tökéletessel konvergálnak a munkakörülmények. Tóth László helyi építész és munkatársai vízparti nyaralója éppen erre hivatott: a maga egyszerűségével, visszafogottságával, kidolgozottságával és a természeti környezettel való kapcsolatának keresetlenségével lelazít, kisimít, kinyújtóztat.

A fémlemezfedésű és a víztükörre tájolt nagy üvegfelületen kívül vörösfenyővel burkolt ház hármas tagolású annyiban, amennyiben a fő

tömeg és egy farakássá formált tároló helyiség között egy fedett, átjárható terasz található. Az előkert felé a vízszintes falécezzel zárt, míg a tó felé felkötött nyaraló vízparti kapcsolatát egy ügyesen formált lelépcsződő stég, illetve a szomszéd telek felé finom vizuális határolóként is funkcionáló, a ház tengelyére merőleges leülő teremti meg. Nagyban hozzájárul az összképhez, hogy az épület lábátánál kavicsáv öleli körbe a házat, ami egyfajta lebegő látványt eredményez.

Nagyszerű érény, hogy a külső megjelenés egyszerűségével az épület belső térének hangulata harmóniában marad. Minden csomópont a helyére kerül, gondolok itt a vászon árnyékoló elegáns textúrájától, a zuhanyzó/WC és a nappali/étkező egységekben megjelenő fa és látszóbeton felületek arányán át a beépített szekrényekig.

Végül még egy gondolat a ház kapcsán. Olyan határsávban járunk, ahol nehéz az épületet nem tárgyként látni. Ez a lépték, ami minden részlemben befogható, átlátható, megérthető, ahol a felhasználó kevés számú alkotóelem, a belső arányok rendszere olyan összkép részei, amiben a sikert a kudarctól csak egy hajszál választja el. Jutalomjáték, de hatalmas felelősség is. Ez a nyaraló példásan illusztrálja ezt.

Vezető tervezők:
Tóth László, Papp László, Schalling Frigyes
(Tóth Project Építésziroda)

Belsőépítész:
Bényei István

Statika:
Takács János

Alapterület:
30 m² (+ 20 m² terasz)

Tervezés éve:
2011

Építés éve:
2012-2013